

Jelenia Góra, 22 sierpnia 2022 r.
FW.310.1.2022.P1

ul.

NIP: :

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Jelenia Góra (dalej: Organ podatkowy, Prezydent), działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn.zm., dalej: Ordynacja podatkowa), po rozpatrzeniu wniosku (dalej: Wnioskodawca,) z dnia 25 lipca 2022 r. (data wpływu do tut. Organu podatkowego: 25 lipca 2022 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego

- uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, że nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości w związku dysponowaniem nieruchomością na podstawie decyzji o trwałym zarządzie

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2022 r. do tut. Organu podatkowego wpłynął wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie stwierdzenia, czy Wnioskodawca, któremu oddano w trwały zarząd nieruchomość Miasta Jelenia Góra, na podstawie decyzji o trwałym zarządzie, jest podatnikiem podatku od nieruchomości i powinien go uiszczać (dalej: Wniosek).

W przedmiotowym Wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

jest jednostką budżetową, zaliczoną do sektora finansów publicznych, działającą na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164, dalej: u.n.z.a.), innych obowiązujących przepisów oraz Statutu.

Prezydent decyzją z dnia 31 maja 2004 r., sygn. (dalej: Decyzja) ustanowił z dniem 1 maja 2004 r. trwały zarząd dla nieruchomości Skarbu Państwa położonej w Jeleniej Górze, przy ul. (dalej: Decyzja) (poprzednio ul.), oznaczonej geodezyjnie jako działka nr (Organ podatkowy wyjaśnia, że we Wniosku działka ta została oznaczona jako działka „nr ”, co Prezydent uznał za oczywistą omyłkę i przyjął na potrzeby niniejszego stanu faktycznego prawidłowe oznaczenie ww. nieruchomości), o powierzchni 2.144 m², zabudowanej budynkiem o powierzchni użytkowej 1.860,65 m².

Zgodnie z treścią uzasadnienia Decyzji, przedmiotowa nieruchomość została przekazana siedzibę Oddziału w Jeleniej Górze.

Dodatkowo w Decyzji ustalona została opłata roczna z tytułu trwałego zarządu nieruchomością. Dla przedmiotowej nieruchomości prowadzona jest także księga wieczysta o nr .

W związku z tak przedstawionym opisem stanu faktycznego, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy jest podatnikiem podatku od nieruchomości i czy ma obowiązek uiszczać podatek od nieruchomości od nieruchomości położonej w Jeleniej Górze przy ul. , którą dysponuje na podstawie decyzji o trwałym zarządzie?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Wnioskodawca uważa, że nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości wobec dysponowania nieruchomością na podstawie decyzji o trwałym zarządzie.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: UPIOL), opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: *grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.*

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 UPIOL *Podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:*

- 1) *właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;*
- 2) *posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;*
- 3) *użytkownikami wieczystymi gruntów;*
- 4) *posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:*
 - a) *wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,*
 - b) *jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.*

Odnosząc powołane przepisy prawa podatkowego do opisanego we Wniosku stanu faktycznego, Wnioskodawca uważa, że nie może być uznany za podatnika podatku od nieruchomości w zakresie nieruchomości otrzymanych w ramach trwałego zarządu, ponieważ *nie posiada nieruchomości, na podstawie innego tytułu prawnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.* W ocenie Wnioskodawcy, trwały zarząd nie spełnia żadnej przesłanki z katalogu wymienionego w art. 3 ust. 1 UPIOL, bowiem

nie wykonuje – zdaniem Wnioskodawcy – władztwa nad przekazanymi w drodze trwałego zarządu nieruchomością i obiektem dla siebie, w sposób odpowiadający posiadaniu. Tym samym Wnioskodawca nie uznaje siebie za posiadacza, a w rezultacie podatnika podatku od nieruchomości w zakresie przedmiotowych nieruchomości.

W dalszej kolejności Wnioskodawca zauważył, że:

- *Kwestia czy podmiot publiczny – – dysponujący nieruchomością stanowiącą własność Skarbu Państwa w formule trwałego zarządu może być podatnikiem*

podatku od nieruchomości była przedmiotem sprzecznych interpretacji organów podatkowych;

- (...) podmiot publiczny (tutaj) z tytułu powierzenia mu w trwały zarząd nieruchomości Skarbu Państwa nie staje się posiadaczem jakiegokolwiek prawa podmiotowego o charakterze prawno-rzeczowym, jak również jakiegokolwiek innego prawa w rozumieniu cywilistycznym;
- Wnioskodawca odwołał się również do następujących orzeczeń sądów administracyjnych, tj.:
 - Wyrok NSA z dnia z 29 listopada 2018 r., sygn. II FSK 3229/16: *Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad nie jest podmiotem żadnych praw cywilnych i wykonuje jedynie uprawnienia płynące z własności państwowej. Nawet jeżeli decyzje o sposobie wykorzystania powierzonych jej nieruchomości podejmuje samodzielnie, działa w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa. Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie sądowym «trwały zarząd jest administracyjnoprawnym prawem podmiotowym (zespołem uprawnień), jakie uzyskuje jednostka organizacyjna administracji publicznej w drodze charakterystycznej dla działania administracji (decyzja administracyjna) względem nieruchomości – przedmiotu publicznej własności o znaczeniu ekonomicznym (w znaczeniu prawnym jest to własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego) i w celu realizacji zadań publicznych» (por. W. Sobejko, Charakter prawny instytucji trwałego zarządu oraz instytucji gospodarowania w ustawie o gospodarce nieruchomościami, KPP 2000, nr 1, str. 83). Tym samym zarządca w swojej merytorycznej działalności związanej z celem ustanowienia trwałego zarządu podporządkowany jest organowi nadrzędnemu – w tym przypadku ministrowi właściwemu do spraw transportu – a w zakresie korzystania z nieruchomości podporządkowany jest właścicielowi, czyli Skarbowi Państwa;*
 - Wyrok NSA z dnia 11 lipca 2017 r., sygn. akt II FSK 2154/15, gdzie sąd wskazał, że *Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nie jest posiadaczem nieruchomości położonych w graniach pasa drogowego autostrady na podstawie innego tytułu prawnego, o którym jest mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nie stał się bowiem z tytułu powierzenia mu w trwały zarząd nieruchomości Skarbu Państwa posiadaczem jakiegokolwiek prawa podmiotowego o charakterze prawno-rzeczowym, jak również jakiegokolwiek innego prawa w rozumieniu cywilistycznym. Naczelny Sąd Administracyjny wywiódł powyższą tezę z analizy przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) – wskazując, że stosownie do art. 43 ust. 1 tej ustawy, trwały zarząd jest formą prawną władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną. Natomiast z art. 43 ust. 5 ustawy wynika, że nieruchomości stanowiące przedmiot własności lub przedmiot użytkowania wieczystego Skarbu Państwa oddaje się w trwały zarząd państwowej jednostce organizacyjnej, a nieruchomości stanowiące przedmiot własności lub przedmiot użytkowania wieczystego jednostki samorządu terytorialnego odpowiedniej samorządowej jednostce organizacyjnej. Art. 45 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że trwały zarząd ustanawiany jest w drodze decyzji. Użytkowanie tych nieruchomości realizowane jest zgodnie z zasadami ogólnymi, ustanowionymi w ustawie o gospodarce nieruchomościami.*
 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 9 kwietnia 2019 r., sygn. I SA/Łd 20/19: *czynności zarządu mieniem Skarbu Państwa wykonywane przez trwałego zarządcę, tj. jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej (w tym zawarcie umowy dzierżawy) – uznać należy za czynności samego Skarbu Państwa.*

- *nie włada nieruchomościami jako posiadacz lecz jako dzierżyciel co wyłącza go z kręgu posiadaczy zależnych w rozumieniu art. 338 i art. 336 k.c. w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie ze stanowiskiem Wnioskodawcy, nie staje się posiadaczem nieruchomości oddanej w trwałą zarząd, bowiem ta pozostaje własnością Skarbu Państwa, gdzie Wnioskodawca wykonuje jedynie uprawnienia płynące z własności państwowej.*

Powyższe, zdaniem Wnioskodawcy, uwarunkowane jest poprzez fakt, że archiwa państwowe są jednostkami budżetowymi i działają jako *stationes fisci* Skarbu Państwa w zakresie powierzonych im w trwałą zarząd nieruchomości, jak również z samego charakteru instytucji trwałego zarządu. Dodatkowo Wnioskodawca wskazuje, że dokonaną analizę należy odnieść także do przypadku dysponowania nieruchomościami, które są użytkowane przez

Stanowisko Organu podatkowego:

Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 UPiOL *Podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:*

- 1) *właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;*
- 2) *posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;*
- 3) *użytkownikami wieczystymi gruntów;*
- 4) *posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:*
 - a) *wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,*
 - b) *jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.*

Tym samym, przepis art. 3 ust. 1 UPiOL kształtuje zasadę, stosownie do której podatnikami są właściciele, posiadacze samoistni lub użytkownicy wieczystości nieruchomości gruntowych. Niemniej jednak, zasada ta doznaje wyjątku w sytuacji, gdy przedmiotem opodatkowania jest nieruchomość lub obiekt budowlany stanowiący własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. W takim przypadku, stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 4 UPiOL, podatnikami są posiadacze nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych albo ich części na podstawie umów zawartych z właścicielami lub Krajowym Ośrodkiem wsparcia Rolnictwa, innego tytułu prawnego lub posiadanych bez tytułu prawnego.

Co więcej, decydujące znaczenie dla powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości ma fakt istnienia po stronie wskazanego podmiotu jednego z tytułów prawnych do nieruchomości wymienionych w art. 3 ust. 1 UPiOL. W powołanym przepisie ustawodawca obowiązek w podatku od nieruchomości nałożył na posiadaczy nieruchomości lub obiektów budowlanych, stanowiących własność m.in. samorządu terytorialnego, jeśli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, z innego tytułu prawnego lub posiadania bez tytułu prawnego. Dlatego w przypadku spełnienia powyżej określonych warunków podatnikiem będzie posiadacz.

Należy zauważyć, że w UPiOL ustawodawca nie definiuje pojęcia „posiadania”. W konsekwencji należy sięgnąć, zgodnie z zasadami egzegezy tekstów prawnych, do językowego znaczenia tego terminu, która stanowi punkt wyjścia wykładni prawa. W Słowniku Języka Polskiego PWN (www.spj.pwn.pl) zostało wskazane, że „posiadać” oznacza «być właścicielem czegoś, zwykle

mającego dużą wartość materialną», «mieć jakieś możliwości, dysponować czymś». Jednocześnie znaczenia „posiadania” można doszukiwać się na gruncie prawa cywilnego. Posiadanie stanowi instytucję prawa rzeczowego, oznaczającą stan faktyczny, polegający na władaniu określoną rzeczą przez posiadacza. Przez władztwo w literaturze i orzecznictwie rozumie się natomiast możliwość władania rzeczą, gdzie efektywne w sensie gospodarczym korzystanie z rzeczy (nieruchomości) nie jest konieczną przesłanką posiadania. Dla istnienia posiadania nie jest bowiem konieczne rzeczywiste korzystanie z rzeczy, lecz sama możliwość takiego korzystania.

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, dalej: Kodeks cywilny) wyróżnia dwie postacie posiadania: posiadanie samoistne oraz posiadanie zależne. Nie budzi wątpliwości, że posiadanie wykonywane w ramach trwałego zarządu jest posiadaniem zależnym, wykonywanym, w ramach uprawnień przyznanych Decyzją o ustanowieniu trwałego zarządu. Decyzja o przyznaniu trwałego zarządu stanowi bowiem „inny tytuł prawny”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a UPIOL.

Powyższe rozważania zostały zaaprobowane przez sądy administracyjne. Przykładowo NSA w wyroku z dnia 6 września 2019 r., sygn. II FSK 3277/17 wskazał, że przez „tytuł prawny”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a u.p.i.o.l., należy rozumieć m.in. trwały zarząd, zarząd, użytkowanie oraz inne szczególne formy prawne gospodarowania nieruchomościami Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

Tak również WSA w Bydgoszczy w wyroku z dnia 14 marca 2017 r., sygn. I SA/Bd 883/16, wskazuje, iż skoro samorządowa jednostka budżetowa gminy, występująca w obrocie prawnym jako tzw. *statio municipii*, może posiadać również podmiotowość prawną podatkową w zakresie podatku od nieruchomości, a instytucja trwałego zarządu jest przykładem posiadania z „innego tytułu prawnego” w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.p.i.o.l., to może być również podatnikiem podatku od nieruchomości.

Powyższe rozważania znajdują potwierdzenie również w doktrynie prawa podatkowego. Przykładowo R. Dowgier w komentarzu do ustawy i podatkach i opłatach lokalnych wskazuje, że Podsumowując, należy stwierdzić, że podatnikiem podatku od nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy jest zarządca jedynie w przypadku ustanowienia trwałego zarządu, o którym mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami (...) oraz w ustawie z 19.10.1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Zarządcą tym może być tylko państwowa lub komunalna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej. Innego rodzaju zarządcy nie są objęci obowiązkiem płacenia tego podatku. (por. R. Dowgier, L. Etel, G. Liszewski, B. Pahl [w:] R. Dowgier, L. Etel, G. Liszewski, B. Pahl, *Podatki i opłaty lokalne. Komentarz*, LEX/el. 2021, art. 3.).

Jednoznacznie zgodnie z brzmieniem art. 22 ust. 1 u.n.z.a. ***Działalność archiwalną w zakresie państwowego zasobu archiwalnego prowadzi państwowa sieć archiwalna, którą tworzą:***

- 1) *archiwa państwowe;*
- 2) *archiwa wyodrębnione;*
- 3) *archiwa zakładowe organów państwowych i innych państwowych jednostek organizacyjnych;*
- 3a) *archiwa zakładowe organów jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych.*

Granice pojęcia państwowego zasobu archiwalnego wypełniają materiały należące do Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego i jednostek organizacyjnych, które zostały utworzone przez te podmioty. Pieczę nad tak pojętym zasobem archiwalnym sprawują

właściwe publiczne służby archiwalne (por. A Niewęglowski [w:] M. Konstankiewicz, A. Niewęglowski, Narodowy zasób archiwalny i archiwa. Komentarz, Warszawa 2016, art. 7.).

Ponadto stosownie do przepisów art. 25-26 u.n.z.a., archiwa państwowe dzielą się na archiwa o zasięgu regionalnym oraz archiwa o charakterze centralnym. Zgodnie z art. 25 ust. 1-2 niniejszej ustawy, archiwa państwowe o charakterze centralnym obejmują działaniem obszar całego państwa, a ich zasób archiwalny stanowią materiały archiwalne powstałe w wyniku działalności naczelnych i centralnych organów władzy i administracji rządowej oraz innych jednostek organizacyjnych. Natomiast stosownie do treści art. 26 ust. 1-2 u.n.z.a., archiwa państwowe niemające charakteru centralnego obejmują zasięgiem działania jednego lub kilku województw, a ich zasób archiwalny stanowią materiały archiwalne powstałe na terenie ich działania, z wyłączeniem materiałów archiwalnych wchodzących do zasobu archiwalnego archiwów państwowych o charakterze centralnym.

Tym samym, mając na względzie powyższe rozważania, Organ podatkowy wskazuje, iż Wnioskodawca jest państwową jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.

Jednocześnie, jak wynika z opisu zaistniałego stanu faktycznego, Wnioskodawca znajduje się w posiadaniu nieruchomości Skarbu Państwa, którą nabył z mocy prawa na zasadzie trwałego zarządu. Powyższe znajduje potwierdzenie w treści przytoczonej we Wniosku Decyzji, w której dodatkowo została ustalona roczna opłata z tytułu nabytego przez . w ul. Jeleniej Górze.

Instytucja trwałego zarządu została uregulowana w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899, dalej: UGN), która określa zasady gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa oraz własność jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 13 ust. 1 UGN z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z ustaw, nieruchomości mogą być przedmiotem obrotu, w tym mogą być przedmiotem oddania w trwały zarząd.

Natomiast zgodnie z art. 43 ust. 1 UGN *trwały zarząd jest formą prawną władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną*, gdzie zgodnie z ust. 2 przedmiotowego przepisu, w jego ramach jednostka organizacyjna ma prawo korzystania z nieruchomości oddanej w trwały zarząd, a w szczególności do:

- 1) korzystania z nieruchomości w celu prowadzenia działalności należącej do zakresu jej działania;
- 2) wykonywania robót budowlanych, zgodnie z przepisami prawa budowlanego, za zgodą organu nadzorującego;
- 3) oddania nieruchomości lub jej części w najem, dzierżawę albo użyczenie na czas nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony trwały zarząd, z równoczesnym zawiadomieniem właściwego organu i organu nadzorującego, jeżeli umowa jest zawierana na czas oznaczony do 3 lat, albo za zgodą tych organów, jeżeli umowa jest zawierana na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub czas nieoznaczony, jednak na okres nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony trwały zarząd; zgodna jest wymagana również w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony strony zawierają kolejne umowy, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość.

Tym samym, podatnikiem podatku od nieruchomości jest podmiot, który posiada nieruchomości Skarbu Państwa, gdzie posiadanie wynika z umowy lub innego tytułu prawnego, albo jest bez tytułu prawnego. Podatek od nieruchomości związany jest bowiem z władztwem nad nieruchomością, gdzie podatnikiem tego podatku jest podmiot faktycznie tą rzeczą władający.

Z powyższego wynika zatem, iż typowym przykładem posiadania zależnego jest trwały zarząd, bowiem łączy się on (z mocy prawa – na podstawie przepisów UGN) z władaniem rzeczą. Jest to posiadanie „z innego tytułu prawnego” niż umowa zawarta z właścicielem, a zatem wywołuje ono ten skutek w podatku od nieruchomości, że trwały zarządca staje się podatnikiem tego podatku i tym samym jest podatnikiem w opisanym stanie faktycznym.

Organ podatkowy podziela bowiem stanowisko WSA w Krakowie wyrażone w wyroku z dnia 25 września 2017 r., sygn. I SA/Kr 595/17, zgodnie z którym *Podatnikiem podatku od nieruchomości, w przypadku gruntu oddanego w trwały zarząd jest zawsze trwały zarządca, jako podmiot, który wszedł w posiadanie na podstawie pierwotnego tytułu tj. decyzji o oddaniu w trwały zarząd.*

Końcowo należy wskazać, że przytoczone przez Wnioskodawcę orzeczenia sądów administracyjnych, a w szczególności zacytowane tezy dotyczące, są dla Organu podatkowego nieadekwatne w stosunku do analizowanego stanu faktycznego. Przedmiotowe orzecznictwo dotyczy bowiem przekazania nieruchomości będących w trwałym zarządzie osobom trzecim, co nie znajduje odzwierciedlenia w przedstawionym we Wniosku stanie faktycznym.

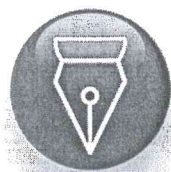
Odnosząc powyższe rozważania do zaistniałego stanu faktycznego, Organ podatkowy uznaje, że będąc w posiadaniu nieruchomości objętej trwałym zarządem na podstawie innego tytułu prawnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a UPIOL, jest podatnikiem podatku od nieruchomości, który ma obowiązek uiszczania tego podatku, co w konsekwencji przesądza, iż stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we Wniosku należy uznać za nieprawidłowe.

Pouczenie:

1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.
2. Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:
 - o z zastosowaniem art. 119A;
 - o w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
 - o z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.
3. Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).
4. Na niniejszą interpretację Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji – (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Z 2022 r., poz. 329 z późn. zm).

5. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. PPSA).
6. Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 PPSA). Skargę wnosi się, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Jeleniej Góry (art. 54 § 1 i § 2 cytowanej wyżej ustawy). Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej organu
7. Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego (art. 57a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, dalej: PPSA). Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Signed by /
Podpisano przez:

Jerzy Lucjan
Łuźniak

Date / Data:
2022-08-23 07:56

PREZYDENT MIASTA
Jeleniej Góry
Jerzy Łuźniak

Sprawę prowadzi:

Urząd Miasta, Departament Finansów, Wydział Wymiaru Podatków i Dochodów Podatkowych
Jelenia Góra, ul. Sudecka 29, pok. 32
tel. 75-75-462-18

Otrzymują:

1. Wnioskodawca

2. a/a

Załączniki: -